

Druhý příchod Páně

1 Náš nebeský Otče, zatím co přicházíme k Tobě dnešního večera v tom líbezném jménu Pána Ježíše, jsme tak šťastní, když vstupujeme do těchto svátých dnů a uvědomujeme si; že prožíváme největší čas na zemi. Právě tehdy byla přinesena na vše postačující oběť, aby bídní, ztracení hříšníci mohli být osvobozeni a mohli mít tu velikou naději, kterou dnešního večera můžeme mít ve svém nitru, že jednoho dne On přijde znovu. A dnešního večera, když přistupuji k této kazatelně, když procházím těmito dveřmi a slyším tyto staré písně. Budeme mít veliký týden návratu domů, těch prvních „deset tisíc let,“ kdy budeme vzpomínat na těch mnoho let, jak jsme se setkávali v tom příbytku, předtím, než začalo to velké celosvětové probuzení. A Otče, Bože, my chceme tyto myšlenky ochraňovat. A je to prospěšné pro naše duše, když se vracíme opět dnešního večera, abychom započali jedno z těch staromódních probuzení, ve kterých hříšníci volají po milosti a kde odpadlíci dávají své věci znovu do pořádku s Bohem. A Duch Svatý, ta hlavní Osoba v tomto shromáždění, která to bere pod Svou kontrolu a řídí to, a která nám přináší chléb života ze Slova. A my se modlíme, aby On nám dnešního večera sloužil, a také každého večera v tom probuzení, uzdravoval nemocné a nuzné, posvěcoval všechny věřící a přijal slávu pro Sebe z této snahy, kterou vynakládáme. Protože, Otče, Bože, je to jediný způsob, jak můžeš přijmout čest a slávu Svého jména, zač prosíme. Amen.

2 To je splněním slibu, který jsem učinil před jedenácti léty. Již dávno jsem se k tomu chystal, ale nyní jsem se vrátil do modlitebny, abychom zde konali probuzenecké shromáždění. A tak víme, že naše malá modlitebna má nepostačující kapacitu pro konání probuzení, a budeme se zde mačkat, ale uděláme to nejlepší, co jsme schopni udělat po dobu několika následujících večerů ke slávě Boží.

3 A já miluji shromáždění, která se konají ve sboru. Na jiných místech, je konáme na stadiónech, na volném prostranství a v arénách, ale je to zcela něco jiného, když to můžeme mít v modlitebně. Zde je to sladší, zde můžeme mít bližší obecnství, když se nacházíme v modlitebně. A v těch různých arénách a světských místech, jsme vděční i za tu výsadu, že tam můžeme být, ale jako kdybychom tam pocítovali tlak, démonickou moc, kterou musíme prolomit v průběhu počátku těchto probuzeneckých shromáždění. Ale když přicházíme do

modlitebny, je to místo, ve kterém přebývá Bůh. To znamená přicházet do Jeho domu a mít shromáždění.

⁴ A tak dnešního večera jsme vděční, že můžeme vidět mnohé staré tváře, které jsem viděl před léty, když jsem končil svou službu zde v této modlitebně. Vidím bratra Grahama, bratra Curtise a sestru Angie a sestru Gertie a bratra Coxe a sestru Coxovou, ó, aj, tak mnozí z vás, sestra Spencerová a bratr Spencer a všichni, kteří se zde nacházíte. Jsme šťastní. Máma a paní Slaughterová a tento bratr tam, a tato veliká skupina, kteří stále... Kolik z vás zde přítomných si ještě vzpomíná na začátek, míním, když jsem opustil toto místo, abych zahájil to probuzení? Pozdvihněte vaše ruce. Jste všude v této modlitebně, jen se podívejte na ty ruce. To je skvělé.

⁵ Nyní jsme... víme, že probuzení přichází pouze skrze Ducha Svatého. On je tím, který přináší probuzení. My ho nemůžeme vyprodukovat sami, my se můžeme pouze snažit, ale Bůh musí požehnat tuto snahu a doufáme, že On to také učiní.

⁶ Cestou sem jsem řekl své manželce... Dnes večer jsem nestihl povečeřet. Byl jsem velice zaneprázdněn. Dnes ve dvě hodiny odpoledne, předtím, než jsem si oblékl svou košili, od chvíle, když jsem ráno vstal, jsem neustále telefonoval. A pak ve dvě hodiny odpoledne jsem měl nouzové volání pro doktora Sama Adaira v Louisville. A když... A pak bylo ještě tolik jiných telefonátů, a ti veteráni... Někdo z nemocnice řekl: „Dobrá, čekáme a čekáme a peklo nemůže být horší, než to, co my prožíváme v době tohoto utrpení a očekávání.“ A prostě křik a pláč ze všech stran, stovky kazatelů...

⁷ A řeknu vám, že žijeme v jednom z největších dnů, který tento svět doposud poznal, jedna z největších dob. A jsem tak vděčný, když mohu vidět lidská srdce, která lačněji více a více po Bohu.

⁸ Nuže, položil jsem si na srdce myšlenku, abych se modlil, aby to bylo ve vůli Boží. A mimochodem, tam vzadu stojí nějací lidé. Jsem zvědav... zde máme ještě místo k sezení, několik, jsem zvědav, jestli by bylo možné nachystat zde nějakou lavičku a snad některé z těchto žen, stojících tam vzadu, aby mohly snad... Zde, jsem zvědav, zda někdo z vás přítomných, zda by sem nepřišli a nepřinesli nějakou lavičku zde dopředu. Snad... Bratře Bene, jsem rád, že tě mohu vidět, naposledy jsem tě viděl v údolí San Fernando, v Kalifornii před několika týdny. A zde bylo postaráno o místo, abys sem mohl přijít a rovněž lidé stojící

tam vzadu. A nyní, jestliže si přejete přijít sem, no co, jen klidně pojdte. Máme zde ještě několik míst navíc, zde na pódiu a také zde jsou volná místa, která pak budou sloužit jako oltář. Přejeme si, abyste se cítili co nejpohodlněji.

⁹ A řekl jsem své manželce, že jsem slíbil, že s Boží pomocí se budu snažit neprotahovat tyto bohoslužby, ale budu chtít promlouvat asi třicet minut, bude-li to vůle Páně. To by samo o sobě bylo zázrakem, protože já se nikdy nemohu dostat rychle k věci. Ale pokusím se o to, a protože... A tak budeme chtít přijít... zítra večer...

Dnes večer mým tématem je: Druhý příchod Páně.

¹⁰ A zítra večer je večere Páně a chci promlouvat o *Večeři* z pohledu Starého Zákona. A jsme... Zítra večer je veřejná večere Páně, protože to je večer, ve kterém byl zrazen náš Pán. A tak máme večeri Páně pro veřejnost. A po bohoslužbě zítra večer bude pravidelná bohoslužba s kázáním a pak bude večere Páně. A všichni jsou zváni, aby přišli a zúčastnili se spolu s námi této slavnostní památky, která nám byla zanechána Pánem Ježíšem.

¹¹ A pak následujícího večera, bude-li vůle Páně, noc ukřižování, chtěl bych k tomu přistoupit z jiného pohledu, než jak jsme na to přivykli při poslouchání rozhlasu o *Ukřižování*.

A pak v sobotu večer bude *Uložení do hrobu*.

¹² V neděli ráno v šest hodin budeme mít bohoslužbu vycházejícího slunce. A v deset hodin bohoslužbu spojenou se křtem pro ty, kteří jsou zde a chtějí být pokřtěni. A potom bude rovněž bohoslužba Velikonoční.

¹³ A v neděli večer, bude-li vůle Páně, očekáváme jenom krátké poselství na téma *Důkaz vzkříšení* a pak bohoslužba uzdravení. Obvyklá uzdravovací bohoslužba, jak to míváme ve shromážděních tam uvnitř nebo venku, ty obvyklé shromáždění, tuto nadcházející neděli večer. A jestliže jste to ještě nikdy neviděli a vaši přátelé nikdy neviděli těch viditelných důkazů zmrtvýchvstalého Ježíše, doufám, že On to učiní tak, jak to konal ve shromážděních v minulých letech, že se zjeví zde a učiní ty stejné věci, které konal, když byl zde na zemi. A my očekáváme na tento čas těch nadcházejících - který přichází...

¹⁴ Tak je to, jen pojdte, abyste se mohli cítit co nejpohodlněji. A snad zítra večer bychom mohli přinést s sebou několik židlí navíc.

Snad bychom je půjčili z pohřební služby, abychom mohli mít několik navíc a postavit je zde na bok. A přejeme si, aby se všichni podle možnosti mohli cítit pohodlně.

15 Kolik z vás miluje Pána z celého srdce? Nyní chceme upřít naše city ke Kristu a vzhlížet k Němu. Nepřicházíme sem kvůli učení, přicházíme sem za účelem uctívání Pána. Jsme zde přítomní, abychom přivítali každého, z každého vyznání víry, barvy, rasy, na tom zde nezáleží, přicházíme sem, abychom uctívali Pána, a budeme prožívat asi půl hodiny staromódního zpěvu před započítím bohoslužby. A nyní, zítra večer se chystám začít tak jako dnešního večera, přesně tak, pokud to bude možné, v osm hodin a pak ukončit tak rychle, jak jen to bude možné, abychom se následujícího večera mohli znovu setkat.

16 A tak všichni jsou zváni. A naši hosté, vy jste víc než zváni, abyste přišli a zúčastnili se, a jakmile bude bohoslužba skončena, ti z vás, kteří sem přicházíte a patříte k tomuto sboru, podejte ruce každému, pokud to jen bude možné. Budte... Chceme odstranit každou překážku a prožívat nádherný čas. A ani si nedokážeme představit, co náš Pán může učinit, je to čas velikonoční a my prostě očekáváme velikých věcí.

17 Nuže, chtěl bych přečíst z toho požehnaného Slova verš, jeden nebo dva řádky z Evangelia sv. Lukáše, z 15. kapitoly, 8 verš:

A která žena, když má deset mincí a jednu minci ztratí, nerozsvítí lampu, nevymetá dům a pečlivě nehledá, dokud ji nenajde?

A když ji najde, svolá přítelkyně a sousedky se slovy: Radujte se se mnou, neboť jsem našla minci, kterou jsem ztratila.

18 Nuže, někomu to místo může připadat jako velice nezvyklé k druhému příchodu Krista a... ale ono vskutku mluví o druhém příchodu Krista. A ten veliký témat, který zde nyní máme před sebou, je jedním z nejpodstatnějšího tématu v celém Písmu svatém. Není zde nic tak důležitého jako příchod Pána Ježíše. Jestliže On nepřijde, pak bychom byli nalezeni falešnými svědky a naši mrtví, nacházející se v hrobech, zahynuli a není pro nás zanechána žádná naděje, jestliže Ježíš nepřijde viditelným způsobem podruhé. A z pohledu samotného druhého příchodu, je to tak důležité, aby tento svatý týden, který nyní zahajujeme, když Ježíš, když On přistupoval k těmto věcem na počátku

ve stínech kříže, On hovořil velice málo o Své smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání. On hovořil více o Svém druhém příchodu, než o Své smrti, pohřbu a vzkříšení. A tak ve světle toho, to musí být velice důležité téma.

¹⁹ Ve Starém Zákoně nacházíme mnohem více Písem - ve Starém Zákoně, vztahujících se k druhému příchodu Krista, než těch, které mluví o prvním příchodu Krista. Vše, co se týče lidské rasy, poté, když bylo vykonáno smíření, se slavnostně zakládá na druhém příchodu Páně.

²⁰ Nuže, máme různá náboženství, máme různé motivy a různé teologie, ale naše křesťanské náboženství se zakládá slavnostně na smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání a druhém příchodu Páně. Ó, to je důležitá otázka. A nyní, když k tomu přistupujeme... Podle mého nejupřímnějšího přesvědčení, žijeme v samotném stínu Jeho druhého příchodu. Z mého vlastního pohledu ve světle Písma, pro církev zde nezůstala již žádná jiná naděje, než druhý příchod Páně. Svět se nachází ve zběsilém, veskrze prosáknutém démonickými silami stavu a je zcela mimo kontrolu, co se týče každé lidského původu organizace na tomto světě. Králové nejsou schopni již více udržet své poddané, stejně tak diktátoři nejsou schopni udržet své poddané, demokracie již také není schopna udržet své poddané, nezůstává zde žádná naděje, kromě druhého příchodu Pána Ježíše.

²¹ Je to prostě jedna z nejhroznějších dob pro nevěřící a hříšníky, jakou kdy okusili, protože zkáza je tak blízko. Ale pro věřící je to nejpožehnanější čas, protože vykoupení je tak blízko. Na zemi se dnešního večera nacházejí dvě frakce lidí, jsou to věřící a nevěřící. Pro ty jedny přichází Pán, aby je vzal k Sobě, a k těm druhým přichází Pán, aby je zavrhl. Při Jeho příchodu jedni budou požehnaní, zatímco ti druzí budou při Jeho příchodu prokleti.

²² A jelikož se jedná o tak zásadní věc, myslím si, že bychom měli na začátku tohoto probuzení vážně nahlédnout do Písem a přesvědčit se, jak blízko jsme. Jestliže se chceme přesvědčit kolik je hodin, podíváme se na hodinky. Jestliže se chceme přesvědčit, ve kterém dni týdne žijeme nebo v měsíci roku, pak je vhodné podívat se do kalendáře. Ale jestliže se chceme dozvědět o tom nadcházejícím čase a těch velikých událostech, pak se podívejme do Slova Božího a ono nám říká, že ten čas je nablízku. Neboť Bible říká: „Když se tyto věci začnou dít, pozdvihněte vaše hlavy, protože vaše vykoupení se blíží.“

Ten čas je blízko.

²³ To byla tak veliká věc pro Jana, toho zjevovatele na ostrově Patmos, že když spatřil tuto předpremiéru příchodu Páně, když On uviděl to prokletí, které doléhá na nevěřící a to požehnání, které odpočívá na věřících, on zvolal: „Ano, přijď, Pane Ježíši!“ Jeho srdce bylo tak vzrušeno, když to spatřil, když viděl ty události před Jeho příchodem, že zvolal: „Ano, přijď, Pane Ježíši!“ A když celý církevní věk procházel před jeho zraky a viděl všechny ty veliké věci a jak se to má stát, on pak zvolal: „Přijď, Pane Ježíši!“ To musí být slavná věc, ten příchod Páně, který je tak blízko.

²⁴ Když učedníci došli tak daleko, že hleděli na tělesné nebo přirozené věci na zemi, Ježíš... Nuže, chtěli bychom se zde na chvíli zastavit. To nemusí být vždycky tělesnost, co nás odtahuje pryč; někdy jsou to ty přirozené věci, které se snaží odpoutat naši pozornost. Služebníci nebo učedníci Ježíše mu ukazovali město a svatyni, Jeruzalém, tu velikou svatyni, kde se Bůh ve Své slávě Šekinah zjevoval v tom svatém svatých. A když Mu oni řekli, jak přesně byly položeny ty kameny a jak mistrovským způsobem ten duchovní Otec, Bůh, předurčil tyto kameny, které byly osekávány na různých místech světa a pak přivezeny na hromadu. A v průběhu čtyřiceti let stavby nebylo slyšet zvuku pil nebo úderu kladiva. Všechno bylo tak mistrovským způsobem poskládáno. A pak sestoupil Bůh mezi ty cherubíny a ukázal Svou slávu Šekinah a oni si na tomto velikém chrámu zakládali.

²⁵ A Ježíš jim řekl: „Nedívejte se na všechny tyto věci.“ Ano, to bylo svaté místo, bylo to dobré místo. Bylo to místo, byl to dům přebývání Hospodina. Ale Ježíš řekl: „Nedívejte se na tyto věci. Chtěl bych vám říct něco většího, než je toto. Protože přichází čas,“ On řekl, „že zde nebude ponechán ani kámen na kameni.“

²⁶ Bez ohledu na to, jak se snažíme starat o naše tělesné schránky, bez ohledu na to, jak těžce pracujeme pro naši organizaci, jak těžce pracujeme v naší církvi, v našich církevních rádech, přichází čas, že všechny tyto věci zaniknou a pomínou.

²⁷ Ježíš jim to řekl a oni se zeptali: „Jaké bude znamení příchodu konce světa?“

²⁸ A Ježíš jim začal na to odpovídat: „Přijde čas, kdy zde nezůstane kámen na kameni. Uslyšíte o válkách a válečných zprávách, o moru

a zemětřeseních na různých místech.“

²⁹ A onehdy v Kalifornii, v Oaklandu, bylo to naší výsadou, že jsme se mohli zúčastnit těchto shromáždění, a bylo to poprvé, kdy moje manželka poznala na vlastní kůži, co je to zemětřesení. Seděl jsem zrovna u holiče a... místnost se začala třást. A v rozhlase rychle oznamovali: „Přišlo zemětřesení.“ A bylo řečeno: „Za osm minut se očekávají další otřesy.“

A mne se zmocnila myšlenka: „Co, když to bude to poslední!“

³⁰ A tak jsem rychle pospíchal od holiče, setkal jsem se s manželkou, která mně čekala na ulici, vstoupili jsme do drogerie, abychom si zakoupili několik pohlednic a mohli poslat našim milovaným. A zatím co jsme tam byli, přihodila se jedna z nejmáhadnějších věcí, člověka se zmocní takový podivný pocit, celá země se začala pohybovat. Sklenice padaly z polic, komíny budov padaly a všechno na ulicích bylo zamořeno, lidé křičeli a plakali, když omítky padaly ze stěn. A veliké třiceti a čtyřiceti podlažní budovy se houpaly tak, až dým a prach z omítky se vznášel vzhůru jako veliká houba. A lidé začali křičet a pobíhat. Řekl jsem: „Tohle je prst všemohoucího Boha, který říká: ‚Nápis na stěně.‘“

³¹ Ježíš řekl: „Když uslyšíte o zemětřeseních na různých místech.“ Země začala prskat, na dálnicích vznikaly praskliny, na dlouhých úsecích, vznikaly praskliny do šíře dvou a půl metrů, a do hloubky stovek metrů. V jednom místě se dálnice docela propadla. A když se tato prasklina otevřela, pomyslel jsem si, že vidím v tom prst všemohoucího Boha, který říká: „A budou zemětřesení na různých místech.“

³² A v průběhu dne, to město bylo ještě osm krát navštíveno dalšími otřesy. A přesto pivnice zůstaly otevřené a opilci se jen hemžili na ulicích. A na půl nahé ženy chodily po ulicích a všechno pokračovalo tak, jako by se nikdy nic nestalo. Lidé jsou dnes tak připoutání k zemi, že nevím, co vlastně může zatřást touto zemí. Oni se prostě o nic nezajímají. Oni si toho ani nevšímají. A jeden člověk dokonce udělal poznámku, viděl jsem ho na vlastní oči, on řekl: „Viděli jste to? A já jsem potrásl svou péstí. Já jsem superman.“

A pomyslel jsem si: „To je rouhání!“

³³ Nemohl jsem to pochopit jinak, i zde v našem vlastním městě,

než jako rouhání, když jsem včera večer projížděl dálnicí do Georgetown, a když jsem projížděl touto čtvrtí, než jsem se napojil na tu novou dálnici. Byl tam veliký billboard, na kterém bylo napsáno: „On vstal, on žije.“ A hned vedle byl další nápis. „Tam, kde je Budweiser¹, tam je život.“

³⁴ Pomyslel jsem si: „Ó, jaké rouhání!“ To není nic jiného. A Bible říká, že „Před druhým příchodem Krista budou lidé rouhaví, budou chodit ve svých vlastních bezbožných žádostech, budou porušovat své vlastní sliby a falešně žalovat.“ Ó, jak svět mohl upadnout do takového klamu!

³⁵ Nedávno v Bombaji, v Indii, když Billy (můj syn) a já jsme se zúčastnili velikých shromáždění, kde desítky tisíců Indů odevzdalo své životy Kristu, přišlo tam velké varování.

Nuže, přál bych si, abyste mohli pozorovat inteligenci přírody. Najednou z nějakých neznámých důvodů všichni malí ptáčci ve městě začali opouštět svá obydlí. Tito ptáčci v celých hejnech odlétali na venkov. A lidé začali pozorovat dobytek ovce a voly. V Indii nejsou taková oplocení jako u nás, tam nejsou dřevěná oplocení, ale dělají se veliká a vysoká kamenná oplocení. A všechen dobytek začal opouštět tyto zdi a vzdalovat se od obydlí a zdržoval se uprostřed polí a točil se dokola uprostřed polí. A najednou udeřilo silné zemětřesení a zachvělo těmi zdi, a stromy, a skalami, a ohnivé jazyky šlehaly do vzduchu. A ti ptáci se nevrátili, stejně tak dobytek zůstával na polích, zatím co lidé pokračovali dál a mysleli si, že je to v pořádku. Ale na druhý den postihlo zemi další zemětřesení a ještě další budovy se zhroutily a znovu ohnivé jazyky šlehaly do vzduchu. Avšak na třetí den se dobytek vrátil mezi tyto zdi a ptáci se začali vracet do města.

³⁶ Ó, Ten, který krmí vrabčata, Ten, který uvedl Svá stvoření do korábu, On stále žije a kraluje. Ti tvorečci jako kdyby vnímali inteligenci Boží více, než člověk, který je stvořen k Jeho obrazu. Když se člověk rouhá, ta malá pozemská stvoření, Bůh se o ně stará a ona si najdou cestu úniku z prostřed těch hradeb, jinak by zahynula. Ti ptáčci by byli rozmačkání v těch skalních rozsedlinách, když se skály pohybovaly sem a tam.

³⁷ Znamení Jeho příchodu! Ó, to je veliký den, ve kterém žijeme.

Zemětřesení na různých místech, morové rány a všechny tyto věci, které předpověděl Ježíš, jsou zde. Ale podle mého názoru zde již nezůstalo nic kromě příchodu Páně. On je tak blízko.

³⁸ Rovněž Ježíš, když oslovil Svůj lid, On řekl: „Učte se podobenství od fíkového stromu. Když se jeho větev začíná omlazovat a vypouští listy, říkáte, že léto je blízko. A když uvidíte tyto věci, že se začínají dít, vězte, že čas je blízko.“

³⁹ Všimněte si, čím je ten fíkový strom. Fíkový strom vždycky znamenal Židovský národ. On řekl nejen „fíkový strom,“ ale také „ostatní stromové.“

„Když vidíte fíkový strom a ty ostatní, jak vyrážejí listí...“ Nuže, On mluvil nejen o fíkovém stromu, ale také o jiných stromech.

⁴⁰ Dovolte mi nyní obrátit vaši pozornost k tomu vyražení listí. My jsme žili v průběhu těch několika posledních let ve zvláštním čase. Pohanská církev zažila jedno z největších probuzení jaká zde kdykoliv byla od dob apoštolů; ó, a pohanská církev tehdy neměla probuzení, byla to židovská církev, která měla to probuzení. Ale tato pohanská církev v těch posledních deseti nebo dvanácti letech zažila největší probuzení v dějinách.

⁴¹ Jsme vděčni za probuzení Martina Luthera, ano pánové, ono bylo veliké, ale ono zasáhlo pouze Německo. Uvažujeme o probuzení Wesleye, které zasáhlo Anglii, ono se rozšířilo tam na těch několika Britských ostrovech, ale nikdy nebylo příliš efektní. Ale v těchto dnech toto probuzení, které se opírá o Nadpřirozeno, pokrylo docela tuto zem od moře, k nekonečnému moři za přispění rozhlasu a časopisů a rovněž jiných evangelistů, kteří vyrazili a nebyli sponzorováni lidským rodem, a to způsobilo probuzení deseti tisíců krát deseti tisíců duší, které se narodily do království Božího.

⁴² Pouze v mé malé křehké službě, která mi byla dána Pánem, jsem mohl být svědkem toho jak hodně přes milión duší, přišlo do Božího království. Pozastavte se nad tím! Zatím co jiní s těmito velkými službami, kteří vykročili v rozhlase a tak dále, milión... Ohně probuzení se rozhořely na každém pahorku, jaký prakticky máme zde na světě, od kdy jsem... asi před deseti lety, od kdy jsem začal v tomto probuzení. Jsme na konci času.

⁴³ Nuže, všimněte si, krátce předtím On zde prorokoval a řekl:

„Zdi Jeruzaléma budou šlapány pohany, dokud se nenaplní časy pohanů.“ Tato místa obsadili Mohamedáni. Uvědomujeme si to. A chtěl bych, abyste se dnes podívali na tu krizi, jak Izmael s Izákem jsou stále jeden druhému na šíji tam v Jeruzalémě, v souladu s tím, tak jak to bylo předpovězeno. A před několika léty jsme v Jeruzalémě sotva uviděli nějakého Žida.

⁴⁴ Nuže, Ježíš řekl: „Když uzříte fíkový strom, jak vyráží listí.“ Nuže, Židé byli ve velikém počtu rozptýlení po celém světě. Milióny jich byly v Německu a v Itálii a ve Spojených státech a okolo celého světa. A Bůh stejně tak, jak to činil v těch vzdálených dnech, zatvrdil Faraónovo srdce, On zatvrdil Mussoliniho srdce ohledně těch Židů a Židé byli vypuzeni z Itálie. On zatvrdil Hitlerovo srdce a oni byli vypuzeni z Německa. On zatvrdil Stalinovo srdce a oni byli vypuzeni z Ruska.

⁴⁵ A všimli jste si v novinách, že my, Spojené státy, jsme se postavili na stranu Arabů? Ó, bratře, nápis je na stěně! Bůh řekl: „Kdokoliv požehná Izraeli, bude požehlán, a kdo bude proklínat Izrael, bude proklet.“

⁴⁶ Nuže, mám doma film, tuším, že teď si ho někdo půjčil, který je nazván vědci: „Tři minuty před půlnoci.“ Jestliže vědecký svět řekl, že „hodiny se posunuly až na tři minuty před půlnocí,“ pak si myslím, že nyní to poskočilo až na jednu minutu před půlnocí, když oni objevili tu vodíkovou bombu, atomovou a všechny ty mohutné síly, které mohou zapráhnout a pomocí nich způsobit totální zničení během pěti minut. Oni by mohli s naprostou jistotou dnes večer docílit toho, že během třiceti minut v celé Severní Americe nezůstane jediná osoba naživu. A to všechno leží v bezbožných rukách, které nás nenávidí. A kromě toho máme čluny a lodě a všechno je rozmístěno po obou stranách Sibíře, přes Maďarsko a na různých jiných místech, kde jsou rozmístěny naše lodě a jsou naloženy stejným druhem raket.

⁴⁷ Bratři, je později, než si myslíte! Sodoma a Gomora se nenadala této noci, že se nachází ve své poslední hodině. Stejně tak Egypt se nenadal, že anděl smrti, jehož příchod byl předpovězen, přijde této noci. Stejně tak se nenadal Pearl Harbor, že se uskuteční tento nálet. Jsme zváženi na váze a nalezení lehcí! Jsme blízko času konce!

⁴⁸ Co by se stalo kdyby... Oni právě nyní v Moskvě, oni mohou nasměrovat tyto rakety a navést je pomocí hvězd a radaru tak, že

mohou přistát a bombardovat přesně Čtvrtou ulici v Louisville, kdyby si to jen přáli. Tak je to. A my se můžeme postavit s našimi loděmi někde uprostřed moře a nasměrovat některou z nich na hlavní město, Moskvu, kdybychom si to přáli. Co by se pak stalo, můj bratře, kdyby vystartovala tato veliká raketa a tato země by obdržela svůj otřes - v té samé hodině my bychom učinili totéž, abychom zatřáslí tou druhou stranou? A my všichni žijeme na velice útlé, maličké, tenoučké skořápce, kde nás požívají zemětřesení, tak, že se podobáme vejci, z kterého byl vyhlodán žloutek. A jestliže si dovolíme provést jeden mohutný výbuch a těch osm tisíc mil silná vrstva lávy se uvolní do vzduchu, bude docíleno přesně to, co pověděl Bůh.

49 Žijeme v konečném čase, zde jsme. Neení žádný způsob, jak to zastavit. Všichni prosí... Mohli bychom postavit Eisenhowera do každého hrabství a on to není schopen zastavit. Ježíš Kristus řekl, že takové časy přijdou a jsou zde. Fíkový strom vyráží své listí.

50 Na tomto obrázku, někde daleko v Iránu, můžete si o tom přečíst v časopise *Look*, jak oni vzali veliká letadla a naložili do nich Židy. Byly jich celé tisíce, oni tam bydleli od doby, kdy byli odvedeni do Babylonského zajetí, oni tam žili dva a půl tisíce let a právě byli odtamtud propuštěni. Oni tam orali pomocí dřevěných nástrojů. Oni nevěděli nic o tom, že Ježíš byl na zemi. Oni nevěděli nic o své staré židovské tradici, o té tradici, které se přidržovali. A když tato letadla přistála a tito Židé začali vstupovat na palubu, aby je tato letadla odvezla do jejich domoviny...

51 Ti proroci to prorokovali před dvaceti osmi stoletími nebo třiceti stoletími a řekli: „Když se budou vracet ze zajetí, Bůh je přivede na orlích křídlech.“ Ti proroci viděli přilétající letadla a viděli, jak oni do nich nastupují, jak je berou a zvedají a přivádějí do jejich otčiny. Oni nevěděli jak to nazvat, oni prostě... Vypadalo jim to jako orli a tak řekli: „Budou přivedeni zpět na orlích křídlech.“

52 A pak, když oni vystupovali z těch letadel a mladí pomáhali starým a byli požádání o rozhovor. Oni se jich zeptali: „Copak, jste přišli do vaší vlasti zemřít?“

Oni řekli: „Nikoliv. My jsme přijeli, abychom uviděli Mesiáše!“

53 Ó, veliká parolod' z druhého konce světa v několika uplynulých letech připlouvala do Jeruzaléma s těmi letitými Židy, mladými a starými, oblečenými do svých krojů, přicházejícími z východu a ze

západu. A nad hlavním městem, Jeruzalémem, byla vyvěšena stará šesticípá Davidova hvězda, ta nejstarší vlajka na světě, která nezaválala po dobu dvou a půl tisíce let a ona oznámila, že dnes večer jsou národem. Fíkový strom vyrazil listí.

Jeruzalém roste, Pán přinavrací, Znamení předpovězena proroky; Dny pohanů sečteny, strachem zatíženy; Vraťte se o rozptýlení do svých domovů.

Protože den vykoupení je blízko, Lidská srdce selhávají strachem; Budte plní Ducha, vaše lampy necht jsou upraveny a čisté, Pohledte vzhůru! Vaše vykoupení se blíží.

⁵⁴ Je později, než si myslíme. My nepřicházíme do modlitebny, abychom obsadili lavici, nepřicházíme do modlitebny, abychom slyšeli hezké kázání, ani nepřicházíme do modlitebny, abychom uslyšeli pěknou hudbu. To všechno má své místo, ale měli bychom raději přicházet do sboru, abychom se zkontrolovali před Bohem ohledně spasení našich duší, protože den vykoupení je blízko.

⁵⁵ Ježíš Kristus, Syn Boží, to přirovnával, jak to řekl, k ženě. A v našem tématu dnešního večera shledáváme tuto ženu, jejíž manžel odjel z domu a ona ztratila jednu z těch mincí na své čelence. Nuže, chtěl bych to objasnit.

⁵⁶ V dnešní době, vdaná žena by měla nosit svatební prsten jako znamení, že je vdaná. To ji chrání před jinými muži, aby ji nechali na pokoji. Oni se podívají a vidí, že je to vdaná žena.

⁵⁷ V těch dávných dnech ony nenosily svatební prsteny, ony měly místo toho čelenu (nazývali jí „tablet“), ona se nosila na hlavě. Na té čelence bylo deset mincí okolo hlavy a bylo to znamení, že to byla vdaná žena a že každý muž by ji měl nechat na pokoji, žádný kluk nemohl s takovou flirtovat. Ona byla vdaná.

⁵⁸ A každá z těchto mincí... Ó, kéž bychom jen měli dost času (ale nemáme a já se budu snažit vyjádřit svá slova velice stručně), ale rád bych vám řekl, jaký význam měla každá z těchto jednotlivých mincí. Ona tam byla umístěna a každá ta mince znamenala jistou ctnost té ženy. Ta první znamenala lásku ke svému muži. Ta druhá slib věrnosti a čistého života vůči němu. A ta třetí a čtvrtá, pátá a devátá a desátá...

⁵⁹ Kdybychom se podívali do epištoly ke Galatským 5. kapitoly, tam bychom našli, že tato žena byla předobrazem církve a církev je

zasnoubenou manželkou Kristovou. A tu členku, kterou by měla nosit církev, nalézáme v Galatských 5, a znamená to lásku, radost, pokoj, trpělivost, dobrotu, tichost, jemnost, trpělivost. To je ta členka, kterou bychom měli nosit v církvi, bratrskou lásku, upřímnost, společenství.

⁶⁰ A tato žena, když... Muselo již být hodně pozdě, když si ona uvědomila, že ztratila jednu z těchto mincí.

⁶¹ Ó, jestliže byla někdy taková doba, že církev by měla udělat inventuru a přesvědčit se, zda vlastní všechny tyto mince, mělo by to být právě nyní. Stmívá se. Všechny strachy a mraky před zničením civilizace visí nad touto zemí, hřích a hýření pozorujeme ze všech stran. Žijeme v ohromném čase, kde všude okolo vládne bezbožnost, lidé sice chodí do kostela, ale je to jenom předstírání, lidé přicházejí do kostela a snaží se tak ukrýt svou podlost, lidé přicházejí do kostela a vyznávají své křesťanství, zatímco žijí jako tento svět, v opilství, kouření, v hazardních hrách; ženy jsou nemorálně oblečeny a odívají se do oděvů, ve kterém se mohou ukázat snad pouze v ložnici, zatímco ony to dělají na ulicích před veřejností. A bratrská láska je tou věcí, která téměř úplně zanikla. My jsme neztratili pouze jednu minci, my jsme ztratili prakticky každou jednu.

⁶² A přichází noc, a zapamatujte si, její muž se měl vrátit. A kdyby jí našel bez jediné z těchto mincí, pak by byla označena za „smilnici.“

⁶³ A kdyby se poskvrnila, kdyby se jakýmkoliv způsobem poskvrnila, a bylo by to dosvědčeno lidmi, pak by ji předvedli před kněze a za přítomnosti svědků, že byla přistižena při takové a takové věci a kněz s přihlédnutím na to, že byla vdanou ženou, vzal jednu z těchto mincí (z její členky), protože se dopustila špatného skutku. Jestliže poskvrnila jednu ze svých ctností, pak vzali tuto minci. Jestliže flirtovala, čímž dávala najevo nevěru vůči svému manželovi, oni brali další. Cokoliv by to bylo, oni prostě snímali tuto minci. A když se její manžel vrátil a shledal, že ona byla označena, pak by se s ní okamžitě rozvedl a neměl by více co do činění s takovou ženou. On by takovou ženu nechtěl.

⁶⁴ A tak se již stmívalo, když si uvědomila, že něco ztratila a že čas návratu jejího muže se blíží a že je pozdní hodina.

⁶⁵ Církvi, raději se kontroluj Božím Slovem, svou čistotu, svou věrnost, svou zbožnost. My jsme se stali klevetníky, pomlouváči,

kuřáky, rouhači, jsme namalovanými Jezabelami a vším, co bychom našli v kalendáři, jak se chová zbytek toho světa, jednáme jako oni, křesťanská církev se spolčuje dnes s těmito věcmi, takže je téměř nemožné odlišit jednoho od druhého. Je čas, abychom provedli inventuru. Připozdívá se.

66 Nuže, abychom... bylo tak pozdě, že ona musela zapálit svíci. A tak vzala svíci. Nejen, že vzala svíci, ale vzala i koště a začal se domácí úklid.

67 Ó, bratře! Jestliže kdy byla potřeba zapálení svíce, a šíření Světla Evangelia a Ducha Svatého navracejícího se zpět do církve... Ne na základě nějakých emocí nebo nějakých fantastických věcí nebo nějakých emocionálních podnětů, nejedná se o poskakování z radosti, ale o zkušenost jenž prozkoumá srdce, kdy muži a ženy dají své věci s Bohem do pořádku. Ano. Jsme v konečném čase.

68 A tak ona zapálila svíci, aby měla světlo. A bratře, každá malá svíce zde by měla být dnešního večera zapálena. A nejen to, ona vzala i koště a sousedé mohli vidět, jak prach víří ve vzduchu. Ona měla čas opravdového domácího úklidu, protože její muž se mohl vrátit každou chvíli. A jestliže by ona byla zastížena bez jedné z těchto mincí, ona by byla nazvána „smilnicí.“

69 Bratře, nám, jakožto církvi živého Boha v těchto velikých hodinách, ve kterých žijeme, sluší se udělat kontrolu před Bohem a zapálit svíci Slova Evangelia a prozkoumat samých sebe a zjistit, zda nám něco nechybí a zejména, když vidíme, jak se všechny tyto věci blíží. My jsme v čase konce, příchod Kristův je tak blízko. Pro tuto církev není v tomto světě žádná jiná naděje.

70 A podívejte, církev si hová. Církvi již nezůstalo žádné svědomí. Sotva můžeme někoho probudit. Bible říká, že upadne do takového stavu, kdy se bude říkat: „Hle, náš Pán prodlévá se Svým příchodem. A tak se budou mezi sebou požírat a kousat jeden druhého a tak dále a budou se prát.“ Je to přesně ta hodina. Všechno je hotové. Stránky se obrátily, bylo to přesně tak, a je to připraveno, na příchod Páně.

71 Luteránská církev ztratila své Světlo. Metodistická církev ztratila své Světlo. Baptistická církev ztratila své Světlo. Letniční církev ztratila své Světlo. Každé Světlo, zdá se, pohaslo.

72 Lidé svátosti jednájí tak jako metodisté. Metodisté jednájí jako

baptisté. Baptisté jednají jako lutheráni. Lutheráni jednají jako katolíci. A všechno to směřuje do jedné veliké směsi hříchu. Tak je to. Jsme v čase konce, příchodu Páně.

⁷³ Tedy, ona měla čas domácího úklidu. Vydrhla podlahu, zametla stěny, smetla pavučiny a pokračovala tak dlouho, dokud nenalezla to, co ztratila. A když to našla, zavolala své malé sesterské církve, aby k ní přišly.

⁷⁴ Lhostejno zda jsi metodista, baptista, letniční, presbyterián, jen pojď, radujme se spolu. Když přijde ten čas, když církev nakonec nalezne bratrskou lásku, když církev nalezne svou svatou mravnost, když církev nalezne své místo v Kristu, pak bude moci zavolat jiné údy těla: „Pojďte a radujte se spolu s námi.“ Bůh si přeje, aby Ho církev milovala.

⁷⁵ Já věřím, že to bylo v neděli ráno, když jsem promlouval o těch ženských ctnostech, jak požehnaná věc to je a kdo může nalézt něco příjemnějšího, než když se muž vrací domů, unavený, a Bůh mu dal manželku. Muž a žena jsou neoddělitelní, oni jsou jedno. Ve stvoření je Bůh stvořil nejdříve dohromady a tak oni jsou jedno srdce, duše, úmysl a všechno. A když učinil muže z prachu země, oddělil z něj manželku. Když On učinil Evu, On nepostupoval se ženou tak, že vzal trochu více hlíny, ale On vyňal něco z Adamova boku, žebro a uformoval jeho manželku. On řekl: „To je kost z mých kostí, tělo z mého těla.“ Oni jsou tedy jedním srdcem, duší i tělem.

⁷⁶ To je předobraz Krista. Bůh nevezal Kristovu církev z nějakého vyznání víry, stejně tak ji nevezal z denominace. On ji vzal z Kristova srdce, které bylo probodnuto kopím, skrze Krev.

⁷⁷ Můj bratře, sestro, lhostejno, jak jsi nábožný, jestliže nejsi přikrytý touto krví, jsi ztracený. Chceme se k této myšlence vrátit znovu zítra večer a poukázat na to, o jak životně důležitou věc se jedná. Ale bez krve jsi ztracen.

⁷⁸ Nuže, když On učinil tuto manželku, ona byla jeho společnicí. Byla něčím, co ho milovalo, byla jeho částí.

⁷⁹ Nuže, poslouvejte. Muž nebo žena nemůže přijít do nebe, jestliže není znovuzrozen. Nezáleží mi na tom, zda jsi mluvil v jazycích, nezáleží mi na tom, zda jsi křičel, nezáleží mi na tom, zda jsi tancoval, nezáleží na tom, zda jsi chodil do kostela a to pravidelně, jestli jsi nosil

knoflíky na znamení věrnosti; tyto věci jsou v pořádku, ale to není ono. Zde musí nastat absolutní sjednocení a spojení mezi tebou a Kristem tak, že se stanete jedno. A jste jedno! A jestliže ne, jak...

⁸⁰ Můžete si představit muže, jak se k večeru vrací unavený, ztrhaný, zmožený. Jestliže jsi rolníkem nebo mechanikem, kazatelem, kýmkoliv jsi a vracíš se domů a přicházíš do svého malého příbytku a toužíš po tom, abys tam už byl. Otevřeš dveře a malá, milá manželka stojí ve dveřích a přivítá tě. Ona je příkrášlena a čistá. Přichází a políbí tě na tvář, řekne: „Tatínku, jsi unavený.“ Pak tě posadí do křesla a posadí se do tvého klína a obejmě tě rukama a pohladí tě po tvářích a ty máš pocit, že nejsi vůbec utahaný, něco tě prostě pozvedá. Bylo ti to dáno Bohem, právě za tímto účelem. To je tvou částí, nuže, jestliže ona je věrnou manželkou.

⁸¹ Ale, jestliže tyto rty líbaly dnes nebo kdykoliv jindy jiného muže? Co, jestliže ty o tom víš? Co, jestliže tato ramena objímala jiného muže? Ona je potom naprostou ohavností na tvém klíně. Ten polibek pálí jako polibek Jidášův. Tato ramena, raději bys nechtěl, aby tě objímala. Ó, ona může být ozdobena, její vlasy mohou být kadeřavé, její oči mohou být hnědé, její líce mohou být růžové, její šaty můžou být vyžehleny, může být tak krásná, ale jestliže se v ní nenachází tento opravdu ryzí zbožný respekt a láska a důvěra, pak raději aby zmizela z tvého klína. Raději bys s ní nechtěl mít nic společného, ona ti něco dluží. Ale nezáleží na tom, jak hezky se umí zkrášlit, ona není v pořádku, dokud nedokáže být opravdovým ryzím miláčkem a nemilovat nikoho jiného kromě tebe a její rty nebudou líbat nikoho jiného, než ty tvoje a žádná jiná ramena ji nesmějí objímat, než ty tvoje, vždyť to víš. Ó, jaký je to pocit, jaká je to útěcha!

⁸² To jsou manžel a manželka, oni jsou předobrazem Krista a Jeho církve. A jestli chodíte do svého sboru, můžete tam mít nejhezčí lavice ve městě, můžete mít nejvyšší kostelní věž v celém městě, můžete mít nejlepší varhany, můžete se nejlépe oblékat, můžete zpívat jako slavíci, ale přitom všem, jestliže se líbáte a flirtujete s tímto světem a líbáte Kristovy líce Jidášským polibkem. On s vámi nechce mít nic společného. On se podívá na tvůj zasnubní prsten a shledává, že v tom tabletu něco schází, On zjišťuje, že schází láska. Že je to pouhá forma, On zjišťuje, že vymizela věrnost. Pácháte smilstvo s tímto světem. Chodíte na taneční zábavy a večírky s boogie - woogie a sledujete špinavé televizní programy. Dopouštíte se cizoložství vůči Kristu, vůči

Němu, kterého nazýváte svým manželem.

⁸³ Bible říká: „Říkáš, že jsem bohatý a nic nepotřebuji.“ Ale On říká: „Nevíš o tom, že jsi nahý, ubohý, slepý, politování hodný a nevíš o tom.“ Je načase, abychom zapálili svíci a vymetli náš dům. Příchod Páně je blízko.

⁸⁴ Pozastavte se nad tím během několika následujících minut, zatím co skloníme naše hlavy. Ano? Můžeš přistoupit k pianu, sestro?

⁸⁵ Co jsi činila církvi? Jaký je tvůj stav dnes večer? Zatímco vaše ruce se zvedají s oddaností, je zde něco třeba zkontrolovat? Jestliže flirtuješ s tímto světem, jestliže se dopouštíš špatných věcí, tvoje polibky...

⁸⁶ Pozastav se nad tím, muži. Pane, chci se tě na něco zeptat. Tyká se to rovněž paní a slečen. Mladá slečno, co by sis pomyslela o svém chlapci, kdybys ho viděla, jak líbá a chodí s jinou dívkou, a byli jste zasnoubení a on přijde k tobě a pohladí tě a řekne: „Miláčku, miluji jenom tebe?“

Jistě bys řekla: „Ty pokrytče, zmizni mi z očí!“

⁸⁷ Co kdybys... Zvaž to, pane. My jsme nejen zasnoubení, my jsme oddaní. Církev je oddaná Kristu. Jsme Kristovou manželkou, která rodí Jeho děti. Co bys udělal, kdyby ses vrátil večer domů z modlitební hodiny se svou manželkou a ona má kolem sebe hromádku dětí a zjistil bys, že tohoto dne... Když ona přichází, ó, může mít namalované nehty (tak je to v tom světě). Snad... Ona může vypadat tak krásně, ale ty to stejně víš. Zvaž to, bratře, jestliže tato žena líbala jiného muže. Jestliže tato ramena, která objímají tebe a říkají, že tě miluje, a ty víš, že to... že milovala také jiného, pak její láska není opravdová. Její láska není ryzí. Ona nepatří tobě, ona patří rovněž jinému. Jestli vedle tebe existuje ještě jiný muž, nechť raději zmizne z tvého klína. Zvaž, jaký by to byl pocit. Pozastav se nad tím paní, jestliže se tvůj manžel vrací domů. A nejen to, ale přináší s sebou nemoci těchto nemorálních aktů.

⁸⁸ A, ó, na mou duši, církev je požírána duchovně, pohlavními nemocemi a všemi různými ismy a vším možným. To není správné! Bože, smiluj se! Ježíš přichází, přátelé. Jednoho večera už na to nebudete mít čas nebo jednoho z těch dnů. Raději to nechte zkontrolovat nyní.

Modleme se:

⁸⁹ Kolik z vás chce říct: „Bratře Branhame,“ zatím co vaše hlavy budou skloněny a vaše ruce pozvednuty, „vzpomeň si na mne ve své modlitbě, bratře Branhame. Přicházím dnešního večera, nepřišel jsem jen kvůli tomu, abych zde byl viděn...“ Bůh ti žehnej. Jen se podívejte na ty ruce. „Nepřišel jsem zde, abych byl viděn. Přišel jsem, abych něco našel.“ Věřím, že Bůh promluvil k mému srdci, zatím co jsi kázal a uvědomuji si, že jsem na tom špatně. Chci být opravdovým křesťanem. Chci být opravdovým milencem, a když pak přistupuji k mému Pánu a pokleknu na svá kolena, chci, aby mně vzal do Své náruče a řekl: „Ó, můj miláčku!“

⁹⁰ Jen si vzpomeňte na Šalamouna, jak on o tom mluví. On řekl: „Přijdi, má lásko, projdeme se uprostřed granátovníků, projdeme se zahradou rozkošnou.“ A jak on říká, že její rty připomínají poupata růží a tak dále. Ó, jak on miloval svoji malou manželku a řekl: „Pojď a nechme se okouzlit láskou.“

⁹¹ Když přicházíš ke svému oltáři, aby ses modlil, je tvé srdce opravdové a tvoje duše neposkvrněna, abys mohl říct: „Pane Bože, přijmi mou lásku,“ a řekl: „Ano, můj milý, Já tě miluji.“ Nebo dopustil ses smilstva? Flirtoval jsi s tímto světem?

⁹² A ta hodina Páně je na blízku, když na to poukazují všechna znamení a zázraky s desetitisíci jinými událostmi. Každý ukazatel na to ukazuje. Stmívá se. Církev se ochlazuje. Probuzení jako kdyby pominulo. Poslední drobtý už téměř zmizely. A my jsme se ocitli v cizoložství. Co pak uděláme? On nás shodí ze Svého klína a řekne: „Odstupte ode Mne činitelé nepravosti.“

⁹³ Nuže, jestliže se zde nachází někdo v takovém stavu a chtěl by znovu být připomenut, chci tě poprosit v této minutě, pozvedni svou ruku k Bohu a řekni: „Já se nyní odevzdávám a říkám, s Boží milostí, že ode dneška napotom budu žít věrným životem, s Boží pomocí.“ Bůh ti požehnej. Bůh ti požehnej. A tobě bratře, tobě sestro, tobě mladá paní, tobě pane, tobě bratře, ty tam vzadu, a zde, a tobě mladý muži.

⁹⁴ Nachází se zde nějaká osoba, která ještě nebyla spasena a chtěla by říct: „Bratře Branhame, vzpomeň na mne, nikdy jsem nebyl znovuzrozen. Víím, že ne.“ Poslouchej, ty nejsi zachráněn, dokud nebudeš znovuzrozen, ty můžeš sice obrátit svou tvář k něčemu; ale když přijmeš Krista, pak jsi znovuzrozen. Řekni: „Bratře Branhame, já jsem to nikdy nepřijal. Víím, že jsem na omylu. Nyní pozdvihuji svou

ruku a říkám: ‚Vzpomeň i na mne.‘ Nikdy jsem nebyl zachráněn. Nikdy jsem se nesnažil sloužit Kristu, ale chci se o to pokusit. Modli se za mne, bratře Branhame.“ Nechceš nyní pozvednout svoji ruku, někdo z vás zde? Je zde ještě nějaká osoba, která nikdy nebyla křesťanem a chtěla by pozvednout svoji ruku a říct: „Vzpomeň na mne, bratře v modlitbě?“ Bůh ti žehnej, synu. Ještě někdo: „Vzpomeň na mne, bratře?“ Bůh ti žehnej, paní. Ještě někdo: „Vzpomeň na mne, bratře, nyní bych chtěl věřit v Pána Ježíše a přijmout Ho jako svého Spasitele.“ Bůh ti žehnej, bratře. To je správné.

⁹⁵ Někdo mne onehdy kritizoval a řekl: „Bratře Branhame, proč říkáš: ‚Pozvedni svoji ruku?‘“ Poslouchej, nikdo nevěří více na výzvu k oltáři, než já. Věřím k přicházení k oltáři, to je na místě, ale to tě nespasí. Je to tvůj názor, tvoje rozhodnutí pro Krista. Ty říkáš: „Dobrá, kdybych přišel k oltáři...“ To je správné. Ale bratře, uvědomuješ si, že když pozdvihuješ svoji ruku, musíš prolomit všechny vědecké zákony, které jsou zde? Tvoje ruka podle přírody, podle zákona gravitace visí dolů. Jestliže pozvedneš svou ruku, poukazuje to na nadpřirozenou bytost, která je v tobě, která je schopna popřít tyto zákony přírody a pozvedáváš svou ruku ke svému Stvořiteli, něco ve tvém srdci činí rozhodnutí. Bůh vidí, jak zvedáš svoji ruku, stejně tak, jak tě vidí, když přistupuješ k oltáři. Tak je to. Jestliže to míníš vážně i Bůh to míní také tak. Ale podívej, příteli, nemůžeš být polovičatý, musíš to brát vážně.

Modleme se nyní:

⁹⁶ Blahoslavený nebeský Otče, dnešního večera, na počátku tohoto probuzení, zatím co náš čas ubíhá rychle kupředu a máme už malé zpoždění, prosím Tě, abys projevil milost k těmto lidem. A dej Všemohoucí Bože, aby... Dnešního večera bylo zde v této budově pozvednuto na dvacet rukou, těch, kteří potřebují Krista. Ó, Bože, jedná se o jejich duše. Duch, ten olej, už téměř vyhořel. Není ho už nadbytek. Když poslední kapka z této nádoby nebo kontejneru bude spotřebována, pak již nezůstane více oleje, který bychom mohli nalít do našich lamp. Oni si uvědomují, že to jsou poslední dny. A na této zemi není žádná jiná naděje, kromě Krista. Prosím dnešního večera, Pane, aby tak nebo jinak, v této slavnostní chvíli, této slavnostní náladě, abys poslal Svého Svatého Ducha a přiměl je k pozvednutí jejich rukou a spasil je ze života hříchu. Učiň to, Otče.

⁹⁷ A než se skončí toto shromáždění, nechť jich zde budou doslova celé tucty a mnozí nechť pokřikují působením Ducha Svatého. Nechť

toto baptisterium, nechť sem přicházejí jeden po druhém, v to Velikonoční ráno, aby byli pokřtěni ve vzácném jménu našeho Pána Ježíše Krista, a povstali do nového života. Ó, věčný, blahoslavený Otče, prosím, abys je požehnal. Učiň to, Pane. A nyní, právě v této chvíli, nechť jejich rozhodnutí budou pravdivá, nechť Tě přijmou na těch místech, na kterých sedí. Náš oltář všude dokola je plný lidí a my prosíme, abys dovolil těmto lidem dnešního večera stát se Tvými služebníky. V Kristově jménu.

⁹⁸ Zatím co naše hlavy jsou ještě skloněny, chci vám položit závažnou otázku. Vy, kteří jste drželi vaše ruce vzhůru a modlili jste se, já vím, že jste nezvedali vaše ruce jenom proto, aby byly viděny. Vy jste to učinili, protože něco vám to řeklo. A řekli jste to skrze pozvednutí vaší ruky: „Bratře Branhame, věřím před Bohem a tímto obecenstvím, věřím, že něco se dnes večer stalo v mém srdci, abych od dnešního večera a na potom byl jinou osobou.“ Nechcete pozvednout svoji ruku, ti z vás, kteří jste již vaše ruce pozvedli, a říct: „Já věřím?“ Bůh ti žehnej, paní. Bůh žehnej tobě, tobě, tobě, tobě. To je nádherné. Tam vzadu, ano, Pán vás žehnej.

⁹⁹ Nechce ještě někdo zvednout svoji ruku a říct: „Já věřím právě nyní?“ Bůh ti žehnej, bratře. „Pán mi dnes říká...“ Bůh ti žehnej tobě tam paní vzadu. Bůh ti žehnej mladá paní tam. „Pán mi právě nyní říká, že se něco stalo v mém srdci, já věřím, že budu prožívat více radosti od tohoto probuzení, než kdykoliv předtím v mém životě.“ Bůh ti žehnej. V pořádku, Bůh ti žehnej, paní sedící zde. Myslím si, že je vhodná chvíle, abys pozvedla také své ruce. Je zde ještě někdo, kdo by chtěl říct: „Já cítím změnu, bratře Branhame, věřím, že budu odcházet z této modlitebny u vědomí brzkého Kristova příchodu. Budu odcházet zde, abych žil jiným životem. Budu odcházet, abych byl křesťanem z milosti Boží. Věřím, že Bůh mne povolal.“

¹⁰⁰ A jestliže On tě povolal, pak Mu patříš. Přestaň flirtovat, přestaň flirtovat s tímto světem! Jen pojď, žij nyní. Řekni: „Činím pokání z mých hříchů a nyní přijímám Krista jako svého Spasitele.“ Bude zde ještě někdo další před závěrem? Bude? Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej. To je správné. Bůh ti žehnej. To je správné. Jsem tak šťasten, že mohu vidět, jak to činíte. V pořádku.

¹⁰¹ Tento úvodní večer nyní, trochu... nechceme to příliš výrazně zdůrazňovat, chceme skončit brzy, abyste se mohli opět vrátit zítra večer.

¹⁰² Ale před závěrem, je zde nějaká nemocná osoba, která by ráda pozvedla své ruce a řekla: „Modli se za mne, bratře Branhame?“ V pořádku, to je pět, šest, sedm, osm, devět, deset, jedenáct, dvanáct rukou, v pořádku, nyní třináct, čtrnáct, v pořádku, patnáct.

Skloňme se nyní:

¹⁰³ Blahoslavený nebeský Otče, Ty vidíš tyto ruce. A, ó, oni zde přišli s jistým úmyslem. Snad jsou křesťany, ale je jim zapotřebí Tvé veliké pomoci. A my si uvědomujeme, Pane, že Ty jsi volal skrze Davida: „Nezapomínej se na všechna dobrodiní Jeho, Kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, Kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.“ Prosím, aby Kristova krev odpočinula obzvláště na nich, a aby byli uzdraveni a radovali se z nadcházejících shromáždění. Dejž to, Pane. Skrze Kristovo jméno prosíme. Amen.

¹⁰⁴ Povstaneme nyní,

*„Vezmi nyní jméno Ježíš s sebou:“
Ó, to jméno Ježíš s sebou, dítě...*

(Otočme se nyní a podejme někomu ruce. Otočme se dokola a podejme si ruce)

... dá ti radost a útěchu, a vezmi je kamkoliv jdeš.

Vzácné jméno (vzácné jméno),

ó, jak sladké!

Naděje země a radost nebe;

Vzácné jméno (vzácné jméno),

ó, jak sladké!

Naděje země a radost nebe.

¹⁰⁵ A nyní tiše, zatím, co vzhlížíme sem, zpívejme jemně:

Na jméno Ježíš se skláníme,

padáme u Jeho stop,

Králem králů nebe Jej korunujeme,

ó, když naše cesta se blíží ke konci.

Vzácné jméno (požehnané),

*ó, jak sladké!
Naděje zemí, radost nebe;
Vzácné jméno (vzácné jméno),
ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

¹⁰⁶ Nyní je krátce po deváté hodině, asi sedm nebo osm minut po deváté. Můžete se vrátit domů včas a přijít opět zítra večer, abychom se těšili z Božích požehnání a rovněž se těšili z vaší přítomnosti. A nyní dnešního večera jsem zpozoroval asi dvanáct, čtrnáct rukou pro uzdravení, kdybychom měli hodně nemocných lidí, mohli bychom věnovat jeden večer pro uzdravovací bohoslužbu, snad v sobotu večer nebo také v neděli. Kdybychom nebyli schopni vzít všechny v neděli, pak bychom to učinili rovněž v sobotu večer. Uvidíme, jak se nám to povede.

¹⁰⁷ Nyní prosím, aby Boží požehnání hluboce odpočinulo na každém jednom z vás, aby On zůstal s vámi a požehnal vám, dokud se zítra večer nesetkáme znovu.

¹⁰⁸ Skloňme nyní naše hlavy ke krátké modlitbě, zatím co poprosím pastora, aby sem přišel a rozpustil nás slovy modlitby.

